

Scenariusz zajęć:

Mała Księżniczka

Ja. To brzmi dumnie!

Cele – dziecko po zajęciach:

- akceptuje inność,
- ma poczucie własnej wartości,
- wie jak poradzić sobie z własnymi obawami,
- wie, że trzeba być wyrozumiałym i empatycznym dla innych,
- doskonali umiejętność komunikacji i współpracy w grupie,
- wie, czym jest tolerancja i bycie tolerancyjnym,
- uczestniczy w zabawach organizowanych przez nauczyciela dających satysfakcję i radość,
- mówi o emocjach.

Uczestnicy:

- dzieci w wieku 7 – 9 lat

Czas trwania:

- 90 minut

Warunki:

- sala lekcyjna

Metody i techniki:

- aktywne słuchanie czytanego tekstu,
- praca z książką,
- praca twórcza,
- rozmowa kierowana,
- burza mózgów.

Formy:

- zbiorowa,
- grupowa,
- indywidualna.

Środki i materiały:

- maskotka,
- białe i kolorowe kartki,
- 2 arkusze papieru,
- koperty,
- kapsuła marzeń (pudełko),
- kolorowe samoprzylepne kartki,
- kartka z grafiką królowej i księżniczki,
- kartoniki kontrastowe z emocjami,
- mazaki,
- kredki.

Literatura:

„Mała księżniczka” Karolina Lewestam

PRZEBIEG ZAJĘĆ

Część pierwsza

1. Zabawa na powitanie. Dzieci siedzą w kole. Nauczyciel podaje maskotkę jednemu z nich. Dziecko mówi swoje imię i kim zostanie w przyszłości, a następnie rzuca maskotkę do kolegi, wypowiadając przy tym jego imię.

„Jestem Kasia, zostanę lekarzem. A ty Janku?”

2. Rozmowa wprowadzająca. Nauczyciel opowiada dzieciom o tym, że każdy człowiek ma różne talenty i słabości, co sprawia, że każdy jest inny, ale nie znaczy, że gorszy. Następnie rozdaje dzieciom kartki (połowa kartki A4). Prosi, by każde wybrało jedną postać z wymienionych (kujon, nauczyciel, pilot, złodziej, kierowca, kucharz, lekarz) i ją narysowało. Ważne, by dzieci nie mówiły, co rysują. Gotowe rysunki wieszają na tablicy. Nauczyciel zwraca się do grupy, aby odgadła, jakie postaci są na rysunkach. Kieruje rozmowę zadając pytania, dlaczego tak właśnie wyobrażają sobie daną osobę. Ważne, aby wysnuć wniosek, że każdy niezależnie od płci i wieku ma te same prawa. (Można wprowadzić pojęcie stereotyp – decyzja zależy do osoby prowadzącej zajęcia).

3. Nauczyciel czyta dzieciom I rozdział książki „Mała księżniczka”. Kieruje rozmowę, zadając pytania, dlaczego warto marzyć? Prosi uczniów, aby opowiedzieli o swoich marzeniach.

4. Prowadzący dzieli uczniów na dwie grupy. Prosi, aby uczestnicy odliczyli do dwóch. Jedynki siadają w jednym kącie sali, dwójki w dru-gim. Każda grupa dostaje arkusz papieru. Na jednym arkuszu wid-nieje napis „Marzenia się spełnia”, na drugim „Marzenia się spełniają”. Dzieci w grupach zastanawiają się, co znaczy dany za-pis. Po ustalonym czasie nauczyciel wiesza na tablicy oba uzupeł-nione arkusze, a grupy próbują wyjaśnić, czym różnią się zapisane stwierdzenia.

Przykładowe zapisy:

Marzenia się spełnia

✓ nauka jazdy na rowerze,

✓ zależne od nas,

✓ chcę tego,

✓ zrobię to.

Marzenia się spełniają

✓ czekanie,

✓ brak aktywności,

✓ nic nie robię,

✓ ktoś mi pomoże.

5. Nauczyciel rozmawia z dziećmi o ich marzeniach dotyczących najbliższych tygodni. Rozdaje kolorowe kartki, prosi dzieci, aby narysowały lub krótko opisały marzenie i schowały do koperty ze swoim imieniem. Wszystkie koperty zamyka w kapsule marzeń. Tłumaczy, że dzieci otworzą ją za dwa miesiące.

6. Praca domowa. Dzieci zostają poproszone o udokumentowanie rozmowy z rodzicem pod tytułem „Marzenie z dzieciństwa, które spełniłem”. Można wykonać rysunek, napisać pracę pisemną lub nagrać rozmowę za pomocą telefonu komórkowego.

Część druga

1. Wspólne oglądanie nagranych filmików i rysunków, odczytanie prac. Rozmowa kierowana na temat spełnionych marzeń. Warto zwrócić uwagę, co sprawiło, że marzenia zostały zrealizowane.

2. Nauczyciel czyta dzieciom XIII rozdział książki „Mała księżniczka”. Grupa wspólnie zastanawia się „Co wiemy o charakterze królowej?” (boi się oceny innych, nie chce rozkazywać, boi się, że nie będzie lubiana, nie wierzy we własną ocenę, jest pesymistką). Po wykonaniu zadania uczestnicy zastanawiają się, czy cechy królowej są warte naśladowania. Uczniowie powinni zauważyć, że nie pozwalają one jej na skuteczne działanie i rozwój.

3. Nauczyciel przykleja w widocznym miejscu plakat nr 1 z napisem: „Gdybym ja była Królową — powiedziała mi potem Mała Księżniczka, kiedy opowiadała mi tę historię — nikogo bym się nie bała. Byłabym piękna i silna i wydawałabym wszystkim mądre rozkazy” i plakat nr 2 z napisem: „A ja pomyślałam wtedy, że łatwiej wyobrazić sobie, że jest się królową, niż zauważyć, że jest się księżniczką.” Uczestnicy zostają podzieleni na dwie grupy metodą puzzle. Nauczyciel wcześniej przygotowuje dwie kartki (jedna ze zdjęciem królowej, druga ze zdjęciem księżniczki), następnie każdą kartkę rozcina na tyle części, ile dzieci będzie w każdej grupie. Dzieci losują po jednym fragmencie i układają kartki w całość. Grupa pierwsza będzie analizowała tekst z plakatu nr 1, druga z plakatu nr 2.

4. Nauczyciel rozdaje materiały z pytaniami pomocniczymi.

Plakat nr 1

Jakie cechy u królowej zauważyła księżniczka?

Jakie cechy u królowej zauważył narrator?

Co myśli o sobie królowa?

Plakat nr 2

Co księżniczka myśli o sobie?

Co narrator myśli o księżniczce?

Co wy myślicie o księżniczce?

5. Grupy analizują tekst, a następnie publicznie przedstawiają wnioski. Warto, by nauczyciel podsumował pracę każdej grupy tak, by zabrzmiało, że księżniczka nie wierzy w swoją siłę.

Przykładowe zapisy:

Plakat nr 1

- ✓ jest piękna,
- ✓ nie wykorzystuje swoich możliwości,
- ✓ boi się odrzucenia,
- ✓ zależy jej na opinii innych,
- ✓ boi się krytyki.

Plakat nr 2

- ✓ wierzy, że na miejscu innej osoby postępowałaby właściwie,
- ✓ nie dostrzega swoich zalet,
- ✓ chętnie pomaga innym,
- ✓ optymistka,
- ✓ krytycznie ocenia siebie,
- ✓ z łatwością dostrzega wady i zalety innych.

6. Nauczyciel prosi uczestników, by zastanowili się i powiedzieli głośno jakie talenty może mieć ich rówieśnik. Metodą burzy mózgów nauczyciel zapisuje pomysły na tablicy. Każdy z uczniów otrzymuje dwie przyklejane kolorowe karteczki. Na każdej z nich wpisuje po jednym swoim talencie, a następnie karteczkę przykleja na tablicy. Jeżeli okaże się, że dzieci mają kłopoty ze znalezieniem swojej mocnej strony, należy tak pokierować rozmową indywidualną, aby uczeń wskazał swoją mocną stronę. Na zakończenie nauczyciel odczytuje głośno talenty, a uczniowie dopasowują je do rówieśników.

Ewaluacja

Dzieci siedzą w kręgu. Nauczyciel na podłodze umieszcza dużą kartkę z napisem „Dzisiejsze zajęcia były...” oraz przygotowane wcześniej dwa kubeczki z kontrastowymi kartonikami, zawierające buźki uśmiechnięte i buźki smutne - każdy rodzaj w ilości takiej, ile jest dzieci. Każde dziecko wybiera jedną i przykleja/kładzie na kartce.

